

NOWY
TEATR
W SŁUPSKU

DYREKTOR
NACZELNY I ARTYSTYCZNY
BOGUSŁAW SEMOTLIK

SZTUKA

YASMINA REZA

PREMIERA
12 MAJA 2006

Yasmina Reza – aktorka, dramatopisarka. Ta rodowita paryżanka jest dzieckiem emigrantów z Europy Środkowej. Jako dwudziestopięciolatka, w 1987 roku, napisała pierwszą sztukę „Rozmowy po pogrzebie”; potem była „Przeprawa zimowa”, ale dopiero Sztuka przyniosła jej prawdziwą sławę. Rozmowa trzech czterdziestolatków przed białym obrazem jest polemiką na temat istoty współczesnej sztuki, a jednocześnie zabawnym i wnikliwym studium o istocie przyjaźni.

Sztukę przetłumaczono już na trzydzieści pięć języków, wystawiano ją na całym świecie, w renomowanym londyńskim Royal Wyndhams Theatre od wielu lat nie schodzi z afisza. W Nowym Yorku trafiła na Broadway. W Polsce wystawiły ją dotąd prawie wszystkie liczące się teatry.

Bohaterowie dramatów Rezy to zwykle mężczyźni nękani wątpliwościami, trochę malkontenci, trochę cyniczni. „Interesuje mnie świat mężczyzn, świat ludzi starszych, bo ciekawi mnie to, czego sama nie przeżyłam. Pisząc, czerpię w większym stopniu z moich lęków, niż z moich doświadczeń” – powiedziała Yasmina Reza w wywiadzie dla Liberation – „Paradoksalnie, o wiele gorzej radzę sobie z bliższymi mi postaciami młodych kobiet. Nie potrafię mówić o sobie wprost. Młodzi ludzie nie inspirują mnie, bo są zbyt zajęci walką o pozycję w społeczeństwie, czyli czymś drugorzędnym. Człowiek zaczyna mnie intrygować dopiero wtedy, gdy odzywa się w nim to szaleństwo i śmiałość, na które nie było go stać, gdy kreował swój wizerunek. Człowiek dopiero w wieku dojrzałym zyskuje wolność.”

Reza woli pisać dla teatru, fascynuje ją „gęstość myśli” w dramacie, charaktery ludzkie wyrażane tylko przez słowo. To bowiem zobowiązuje do surowej dyscypliny, o starania, by w niewielu słowach zawrzeć jak najwięcej. „Słowa są nawiasami milczenia, a nie odwrotnie” – mawia często. Gdy na premierze Sztuki w Paryżu pauzy – planowane na dramatyczne milczenie – publiczność wypełniała śmiechem, Yasmina była bliska łez: „Słyszałam to ze swojej łoży i miałam ochotę wyskoczyć przez okno... Moje chwile ciszy przestały istnieć, zostały zagłuszone przez śmiech! Tak działo się na całym świecie, latami. Grano zupełnie inną sztukę: tłum odbierał jej rytm, który z takim trudem skonstruowałam. Miałam ochotę z kijkiem w rękę selekcjonować ludzi: «Ty wchodzisz, ty nie...»...”

Od tamtej premiery minęło dwanaście lat i zrozumiała, że kiedy ludzie szczerze się śmieją, trzeba się cieszyć, a nie martwić. Bo cokolwiek sobie założyła, napisała błyskotliwą komedię, z świetnie zbudowanymi rolami dla dojrzałych warsztatowo aktorów.

Reżyseria i scenografia:
Piotr Dąbrowski

Muzyka:
Jerzy Chruściński

Przekład:
Barbara Grzegorzewska

Obsada:
Marc
Ireneusz Kaskiewicz

Serge
Jerzy Karnicki

Yvan
Albert Osik

MAŁA SCENA

Piotr Dąbrowski - aktor teatru, filmu i telewizji (absolwent PWST im. L. Solskiego w Krakowie – dyplom w roku 1984 w klasie Jerzego Trela; prawie 60 ról głównych lub pierwszoplanowych, w tym 17 w filmie) reżyser (m. in. „Mistrz i Małgorzata” M. Bulchakowa, „Paragrafu 22” J. Hellera, a dla filmu w 1991 „Spotkanie wg. Zoszczenki i w 1996 „Zamęt” według własnego scenariusza). Od 2002 roku dyrektor Teatru Dramatycznego im. Al. Węgierki w Białymstoku. Uonorowany wieloma prestiżowymi laureatami aktorskimi i reżyserskimi, w tym m.in. nagrodą Złotego Thota dla najlepszej inscenizacji na Międzynarodowym Festiwalu w Kairze, nagrodą „Złamany szlaban” na Międzynarodowym Festiwalu Na Granicy, Nagrodą Krytyków na Międzynarodowym Festiwalu Teatralnym w Kairze, czy też III Nagrodą za najlepszą inscenizację Dziel Dramatycznych Shakespeare’a w roku 1998 oraz nagrodę aktorską za rolę Magbeta na tymże festiwalu.

Jest kawalerem państwowego odznaczenia Zasłużony Dla Kultury Polskiej.

Fascynuje go nie tylko teatr. Już w latach siedemdziesiątych był członkiem kadry jeździeckiej „K. S. Górnik Wałbrzych”; w 1979 roku stał się założycielem i członkiem grupy kaskaderskiej „Dzygit”. Wędkuje, lubi dobrą kuchnię.

Dlaczego Sztuka? Dlatego, że do końca nie wiem czy to jest komedia, czy też dramat. Czy różnice gustów mogą ludzi na tyle poróżnić, by doprowadzić do zerwania wieloletniej przyjaźni? A może pytanie: czym jest sztuka, jest także – a raczej przede wszystkim – pytaniem, czym, tak naprawdę, jest przyjaźń. I o tym właśnie jest ten spektakl. O tym, jak wiele potrafi dzielić bliskich sobie ludzi, o tolerancji i jej braku, o konfliktach wywołanych różnicą pochodzenia, zainteresowań i wykształcenia. A także a może nawet przede wszystkim dlatego, że jest to sztuka bardzo aktorska. Sam jestem aktorem, kocham aktorów i kocham taki teatr, teatr aktorski.

Piotr Dąbrowski

Barbara Grzegorzewska – tłumaczka, absolwentka Wyższego Studium Języków Obcych UW i Cours de Civilisation Francaise na paryskiej Sorbonie. Tłumaczy głównie sztuki teatralne – takich autorów jak Marguerite Duras, Ionesco, Yasmina Reza, Eric-Emmanuel Schmitt, Francis Veber, Jean-Claude Brisville i in.

Przekłada także książki – ostatnio w jej tłumaczeniu ukazały się bestsellerowe utwory E-E. Schmidta: „Oskar i pani Róża”, „Pan Ibrahim i kwiaty Koranu”, „Dziecko Noego” (w przygotowaniu „Moje Ewangelie”), a także „Nowe przygody Mikołajka” Goscinnego i Sempe'go. Dla francuskich czytelników tłumaczy dzieła wybitnych polskich twórców dramatu i literatury, m. in. Bogusława Schaeffera, Stanisława Grochowiaka, Ireneusza Iredyńskiego, Henryka Bardijewskiego.

Jest laureatką wielu nagród, m. in. nagrody Stowarzyszenia Tłumaczy Polskich (za przekład sztuki Muzyka II Marguerite Duras) oraz nagrody Stowarzyszenia Autorów ZAiKS – za wybitne osiągnięcia w dziedzinie przekładu literatury z języków obcych.

Jerzy Chruściński – absolwent Wydziału Teorii, Kompozycji, Dyrygentury Akademii Muzycznej w Katowicach. Związany z Teatrem Witkacego od początku jego istnienia jako kierownik muzyczny i twórca muzyki do większości przedstawień – niejednokrotnie bierze w nich czynny udział jako aktor.

Twórczość muzyczna J. Chruścińskiego dla teatrów polskich została wydana na 8 kasetach i 4 płytach CD. Jest także autorem muzyki do telewizyjnego filmu „Cudownie ocalony”.

Od sezonu 2000/2001 pełni funkcję zastępcy dyrektora do spraw administracji w Teatrze Witkacego.

NOWY TEATR
76-200 Słupsk
ul. Lutosławskiego 1
tel. (59) 846 70 00
www.nowyteatr.pl

Duża i Mała Scena mieszczą się
przy ulicy Jana Pawła II 3

Kasa czynna:
od poniedziałku do soboty
w godz. 11.00 - 17.00
oraz na dwie godziny
przed spektaklem

Rezerwacja telefoniczna:
od poniedziałku do soboty
w godz. 11.00 - 17.00
tel. (59) 842 84 34 wew. 334

Na życzenie organizujemy
spektakle w uzgodnionych
terminach.

Dział Promocji:
tel. 059 846 70 06
promocja@nowyteatr.pl

SPONSORZY TEATRU

DROGI I MOSTY

KWIACIARNIA

inspiracja

**"I LOGISTICS"
ŻURALSKI**

MZK SŁUPSK

PARTNERZY MEDIALNI

głos Pomorza

GŁOS SŁUPSKI

PARTNERZY TEATRU

**PIZZERIA
VA BENE
843 43 00**

